

POMIARKOWAĆ SIĘ (2) *vb pf*

Oba o oraz oba a jasne.

inf pomiarkować się (1). \diamond *praet 3 sg n* pomiarkowało się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. pomiarkować.

Utrzymać się w odpowiednich granicach; uspokoić się, pohać się (2) :

a. *O zjawisku fizjologicznym [czym]* (1) : Mówię tylko o Cieplicznych [*wodach*]/ do których chorého léczyć fye prowadząc/ [...] obączmy/ iegli wątroby gorącáy/ álbo głowy zápalónéy/ álbo żołądká flábégo: á iegli iuz purgowániém to fye pomiarkowáło/ że go władźiwfzy/ o gorączkę/ zápalenié/ álbo o mdłość nie przywiedziém *Oczko* 26.

b. *O zjawisku psychicznym* (1) :

W połączeniu szeregowym (1): Abowiem by fie też o tym nie nie piśáło/ by też o tym nigdy nikt nic nie czytał/ tylko pátrząc na dármojárdego chłopá/ káždy ten przypadek [*pychy*] v fiebie fnádnie omierzić może/ bo fie ielt czemu y podziwować y poľmiać/ y pokáráć/ y pomiarkowáć/ y pohámowáć. *RejZwierc* 53.

Synonimy: pohamować się, powściągnąć się, uspokoić się, wstrzymać się.

Formacje współrdzenne cf MIARKOWAĆ.